



جمعه، بیست و هشتم اکتبر ۲۰۰۵، ساعت هفت و نیم بعدازظهر، وین، کنسرت هاوس (Saal Wiener Konzerthaus/Neuer) یادواره استاد جواد معروفی به همت ساسان محبی، آهنگساز و نوازنده پیانوی ایرانی مقیم وین بود.

کمیتر شبی در سالن انتظار کنسرت هاوس، زبان فارسی به گوش می‌رسد. همه سالن‌ها امشب برنامه دارند، اما شور و شوق ایرانی‌ها در این دورها، به گرمای احوال‌پرسی‌ها و گفت‌وگوهایشان بالا گرفته است. همه آمده‌اند شبی را با خاطرات دور و نزدیک‌شان سر کنند. معروفی برای چهل - پنجاه ساله‌های دور از وطن هم با خواب‌های طلایی، ژیل و عاشورا شناخته می‌شود، همچنان که بسیاری علاقه‌مندانش در ایران او را با همین آثارش می‌شناسند و برای جوان‌ترها و یا به قولی نسل دومی‌های این طرف آب که بعضی‌هاشان به کفایت با ایران در ارتباط نیستند، نامی دور است که شاید از بزرگ‌ترهاشان هم نشنیده باشند.

زنگ ورود به سالن به صدا درآمد و حضار کم‌کم به سالن وارد می‌شدند، با همان کنجکاوی همیشه ایرانی‌ها. بروشور کنسرت به قیمت یک یورو به فروش می‌رسید و ما هم تهیه کردیم. ساسان محبی بعد از کنسرت متوجه فروش بروشورها شده بود. با او که گپ می‌زدم گفت: «در گفت‌وگو با مدیران کنسرت هاوس، قرار بر این شده بود که بروشورها بدون اخذ مبلغی در اختیار حضار قرار گیرد که ظاهراً بی‌برنامگی به اینجا هم سرایت کرده بود.»

ارکستر با تشویق بسیار وارد صحنه شد و پس از آن نصیر حیدریان، رهبر ارکستر و مدرس رهبری دانشگاه موسیقی گراتس وارد می‌شود. پرلود ۱ ساخته ساسان محبی، با سرعت میانه (مدراتو) در می‌ماژور آغاز می‌شود و سپس پرلود ۳ آرام و روان (آندانتو) در همان گام می‌ماژور در پی اجرا می‌شود. پرلود ۵ در مایه اصفهان با سرعت میانه آغاز می‌شود و در ادامه با سرعت بیشتر بین گام سی‌ماژور و آواز اصفهان تا رسیدن به ریتم آزاد پیش می‌رود و در پایان با ریتم آرام و بی‌شتاب به پایان می‌رسد.

کف زدن‌های حضار، رضایت خاطر شنونده‌ها را به ارکستر منتقل می‌کند. قطعه اخترا، توسط ارکستر زهی



آغاز می‌شود. آرام و بی‌شتاب (آداجیو)، اخترا که به گفته محبی برای درگذشت مادر بزرگش ساخته شده در فضای سالن پخش می‌شود، موسیقی آنتال رنگ تازه و مبهمی را به فضا تحمیل می‌کند. واریاسیون‌های زیبا و روان، به نرمی از میان هم عبور می‌کنند و تغییر درجات به موقع و فراوان و ریتم پیچیده، به اثر دراماتیک قطعه می‌افزایند. اخترا پایان می‌یابد، رهبر از صحنه خارج می‌شود و ارکستر نیز به دنبال وی. سپس ساسان محبی قطعاتی

از زنده‌یاد جواد معروفی می‌نوازد. تنفس آغاز می‌شود. پرویز منصوری، موسیقیدان پیشکسوت و نویسنده کتاب تئوری بنیادی موسیقی از جمله مدعوین بود. پشت صحنه، با کرینا هردن (Corinna Herden) خواننده سوپرانو احوال‌پرسی می‌کنم. کرینای آلمانی - آمریکایی آرام زمزمه می‌کند، البته به فارسی، از فریدون مشیری، شعر خواب‌های طلایی.

زنگ پایان تنفس و ورود به سالن کنسرت. کرینا هردن، سولیست خواب‌های طلایی، به همراهی ارکستر زهی، دیگر ساخته ساسان محبی را به رهبری نصیر حیدریان اجرا می‌کنند. کلام زیبای فریدون مشیری، با لطافت و تکنیک بالای کرینا هردن به نرمی در فامینور سروده می‌شود و ارکستر نرم نرمک در پی‌اش می‌لغزد. اشعار خیام هم با صدای هردن در دستگاه همایون خوانده می‌شود و ارکستر زهی همراه با نوای کهن و ژرف خیام، شاعر، فیلسوف و ریاضیدان شهیر ایرانی آخرین اثر در این برنامه را اجرا می‌کند.

در پایان دو قطعه از ساخته‌های فردریک ببر (Bobr Fredrik Beck)، آهنگساز سوئدی اجرا شد. کلام حافظ شیراز به زبان انگلیسی با صدای دنیس بک (Dnise Beck) خواننده خوش‌خوان سوپرانو در سی‌ماژور و رمزور در کنسرت هاوس، حال غریبی ایجاد می‌کند. rain When you hear the lovers words Some fill with each good ببر با اجرای ارکستر زهی و هدایت نصیر حیدریان، برخلاف مندرجات بروشور، آخرین بخش‌های کنسرت نبودند، چرا که تشویق حضار، ساسان محبی را دوباره و بدون برنامه قبلی به روی صحنه آورد و دومین یادواره استاد جواد معروفی با نوای ساز شاگرد معروفی که به همراه همسر آلمانی - آمریکایی‌اش، کورینا هردن، ساکن وین و در استخدام دانشگاه موسیقی وین است و به عنوان آهنگساز و پیانیست در مسیر موسیقی ایرانی فعالیت می‌کند، به پایان رسید.